

— да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

#### Основания и основни доводи

Европейската комисия поддържа, че Франция, посредством постоянната съдебна практика на Държавния съвет като нейна върховна административна юрисдикция, е отказала на осигури пълно действие на решението на Съда по дело C-310/09 *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, по-специално като е наложила ограничения в противоречие с правото на Съюза за възстановяването на недължимо получен данък, а именно удържката върху доходите от капитали.

В решението си *Accor*, постановено по преюдициално запитване, Съдът е констатирал, че френските данъчни норми, насочени към премахване на икономическото двойно данъчно облагане на дивидентите, водят до дискриминация в областта на облагането на дивидентите с произход от други държави — членки на ЕС. Следователно данъкът, за който Съдът е приел, че е начислен в противоречие с правото на Съюза, трябва да бъде възстановен.

Комисията счита, че Франция не изпълнява решението на Съда в три конкретни аспекта:

- тя не отчита данъка, който вече е платен от установените извън Франция непреки дъщерни дружества,
- за да ограничи правото на съответните дружества да получат възстановяване, тя запазва изисквания относно доказването, които не отговарят на изведените от Съда критерии,
- тя ограничава изцяло системата на данъчен кредит до една трета от дивидента, преразпределен от дъщерно дружество, което не е установено във Франция.

Освен това тези нарушения се дължат на факта, че Държавният съвет не е изпълнил задължението си да отправи преюдициално запитване до Съда на основание член 267 ДФЕС.

<sup>(1)</sup> Решение на Съда (първи състав) от 15 септември 2011 г. по дело C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique/Accor SA*, EU:C:2011:581

### Жалба, подадена на 11 юли 2017 г. от Deza, a.s. срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 11 май 2017 г. по дело T-115/15, Deza, a.s./ECHA

(Дело C-419/17P)

(2017/C 293/28)

Език на производството: чешки

#### Страни

Жалбоподател: Deza, a.s. (представител: P. Dejl, advokát)

Други страни в производството: Европейска агенция по лекарствата, Кралство Дания, Кралство Нидерландия, Кралство Швеция, Кралство Норвегия

#### Искания на жалбоподателя

- да се отмени решение на Общия съд от 11 май 2017 г. по дело T-115/15,
- да се отмени решение № ED/108/2014 на ЕЧНА от 12 декември 2014 г.,
- да се осъди ЕЧНА да плати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в производството по обжалване пред Съда и в производството пред Общия съд.

#### Основания и основни доводи

1. Общият съд е изтъквал и приложил неправилно Регламента REACH.

Общият съд е изтъквал и приложил неправилно Регламента REACH. Жалбоподателят продължава да счита, че решението на ЕСНА е било прието *ultra vires*, тъй като (i) ЕСНА не е имала правомощието да допълва съществуващото идентифициране на веществото DEHP съгласно член 57, буква в) от Регламента REACH с ново идентифициране на това вещество съгласно член 57, буква е) от Регламента REACH; (ii) приемането на решението на ЕСНА се предхожда от незаконосъобразна процедура и (iii) решението на ЕСНА заобикаля правно задължителната процедура, предвидена от Съвета и Европейския парламент за приемането на общозадължителни/хармонизирани критерии за идентифицирането на вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система.

2. Общият съд е изтъквал и приложил неправилно принципа на правна сигурност.

Тъй като (i) решението на ЕСНА е създавало объркващо, неясно и непредвидимо правно положение, което не дава възможност на жалбоподателя да установи конкретния обхват на наложените му задължения, (ii) не са налице общозадължителни/хармонизирани критерии за идентифицирането на вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система и (iii) ЕСНА няма правомощие да допълва съществуващото идентифициране съгласно член 57, буква е) от Регламента REACH, изводът на Общия съд, че решението на ЕСНА не нарушава принципа на правна сигурност, е неправилно.

3. Общият съд е осъществил контрол върху решението на ЕСНА по начин, който не съответства на изискванията за съдебен контрол върху решенията на институциите и органите на Европейския съюз, и също така е изопачил фактите и доказателствата.
4. С оглед на изложените нередности, Общият съд е нарушил правата на жалбоподателя и принципите, установени в Европейска конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и в Харта на основните права на Европейския съюз, и по-конкретно правото на справедлив процес, правото на необезпокоявано ползване на своята собственост и принципа на правна сигурност.

---

**Иск, предявен на 14 юли 2017 г. — Европейска комисия/Ирландия**

**(Дело C-427/17)**

(2017/C 293/29)

Език на производството: английски

## Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Ответник: Ирландия

## Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

- да установи, че като не осигурила съхраняването и отвеждането с цел преработване на водите, събирани в комбинираната канализационна система за събиране на градските отпадъчни води и дъждовната вода в 14 агломерации, в съответствие с изискванията на Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води <sup>(1)</sup>, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 3, параграфи 1 и 2 от Приложение I, точка А, и от бележката под линия на стр. 1 от Директива 91/271/ЕИО;
- да установи, че като не е въвела вторично пречистване или равностойна обработка или като не е представила достатъчно доказателства за привеждането в съответствие с Директива 91/271/ЕИО по отношение на 25 агломерации, Ирландия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 4, параграфи 1 и 3 във връзка с изискванията по член 10 и по Приложение I, буква Б от Директива 91/271/ЕИО.
- да установи, че като не гарантирала, че градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи на 21 агломерации, преди заустването им в чувствителни зони са подлагани на по-строга пречистване от предвиденото в член 4 и отговарят на предписанията, съдържащи се в приложение I, точка Б от директива 91/271/ЕИО, Ирландия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 5, параграфи 2 и 3 във връзка с изискванията на член 10 и на приложение I, точка Б от Директива 91/271/ЕИО.